

Af *Aksel Larsen* til justitsministeren:

„Agter ministeren at lade sig påvirke af den usaglige agitation mod stænklapperne?“

Aksel Larsen: Sådan set er spørgsmålet i praksis vel allerede besvaret, men jeg føler alligevel trang til i hvert fald at begrunde, hvorfor jeg har stillet spørgsmålet, og hvorfor jeg har givet det netop denne form.

Jeg har stillet spørgsmålet, fordi jeg syntes, at det var på tide, at der blev sagt noget imod denne usaglige agitation. Jeg har stillet spørgsmålet, fordi den agitation, der har været i gang, er fuldkommen fantastisk. Man spørger sig selv, om mennesker, der overhovedet har hukommelsens gave, kan være i god tro, når de har ført denne agitation imod stænklapperne.

Man påstår, at nu stænker bilerne ud til siderne. Er det da fuldkommen ubekendt for journalister og bilejere, at før vi fik stænklapperne, stænkede bilerne også ud til siderne, og at det altså ikke er stænklappernes skyld? Man påstår, at de forhindrer ikke enhver stænken bagud. Nej, det er der heller ingen der har sagt at de ville komme til at gøre. Men man kan da ikke have glemt, hvor slemt det var blot den foregående vinter, hvor det simpelt hen var umuligt — hvad enten man havde forrudevaske eller ej — at køre bare et par kilometer på en dansk landevej, for slet ikke at tale om gaderne i byerne, uden at man måtte ud og med håndkraft tørre vindspejlet af, fordi det simpelt hen blev dænget til med snavs. Nu er det dog kun forstøvet snavs, og det er ikke så galt. Nu kommer man imidlertid pludselig og forlanger, at disse stænklapper skal gøre det totalt udelukket, at bilerne bliver snavset til at forankørende biler. Det er der aldrig nogen der har påstået at de kunne gøre.

I øvrigt tillader jeg mig at bemærke, at man jo også godt kunne tænke på, at de biler, der ikke havde stænklapper, blev svinet til af sig selv bagpå. Det bliver de ikke nu, hvor de har fået stænklapper. Det turde også være bevis for, at disse er ganske gavnlige.

Jeg føler trang til at gentage, selv om det er sagt af den højtærede justitsminister,

at det jo er ret interessant, at man nu raser imod stænklapperne, til trods for at der ikke var nogen, der rasede imod de bilmærker, som fra fabrikernes side var forsynet med stænklapper før i tiden, og det var en meget stor del af Danmarks bilpark, der var forsynet med stænklapper fra fabrikernes side.

Jeg synes også, det er noget mærkværdigt, at man kører op med det argument, at der ikke er foretaget tilstrækkelige undersøgelser herhjemme under vore klimaforhold og vore vejforhold. Jeg tillader mig at gøre opmærksom på, hvad visse folk altså overhovedet ikke aner, at klima og vejforholdene i Skåne er nogenlunde som på Sjælland, men i Sverige har man haft stænklapperne, og dér er der ingen, som har protesteret imod dem. Man har de bedste erfaringer, og ingen skal komme her og bilde mig ind, at der er så stor forskel på tilstandene i Malmø og København, at stænklapper kan være nødvendige og gavnlige i Malmø, men direkte skadelige i København.

Der er en mulighed for, at stænklapperne på en del biler er monteret forkert — det har jeg bemærket — nemlig derved at man har sat dem alt for tæt på hjulene. Det kan være, det har ubehagelige virkninger, men det er i hvert fald ikke noget, man kan laste justitsministeren for, og det er ikke noget, man kan anklage stænklapperne for. Det må man anklage dem for, som har monteret dem forkert.

Jeg glæder mig over allerede at have erfaret, at den højtærede justitsminister ikke lader sig påvirke af denne hukommelsessvækkede, usaglige agitation. Jeg håber, han fastholder sin bestemmelse om stænklapperne.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen stiller sit spørgsmål på den måde, han gør: „Agter ministeren at lade sig påvirke af den usaglige agitation mod stænklapperne?“ så fremtvinger han jo et ganske bestemt svar. Det er klart; jeg kunne vanskeligt stå og sige, at jeg agter at lade mig påvirke af den usaglige argumentation. Men jeg forstår jo den gode hensigt.

Når det ærede medlem fremhæver for-